

Publicerad 2009-01-23 15:52 av Pytti

Till den som körde bilen

Jag ville vara älvorna som dansade över ängarna

På vägen ut till mormor

Men jag fick drömma i baksätet på en bil

Om skurkar och monster som kunde rymma med mig

Kidnappad till ett land där nätterna inte var så mörka och dagarna inte så ljusa

Där jag var någon att tycka om

Alla elaka barn blev små väsen som sjöng sånger om träd som kramas och vindar som lovar

Och ingenting var verkligt men allt var här och nu

Du som körde bilen

Du som tyckte mina drömmar var påhitt

Men dina sanningar då? Som aldrig funnits

Vart har de tagit vägen?

Jag tror du körde för snabbt

För jag blev vuxen och min kläder blev för små

När skurkar och monster hade gömt sig och älvorna blivit till dimmor igen

hade du också försvunnit

Vuxna behöver ingen och jag har inte ens mig själv

Att vara stark Att vara ensam

Har jag aldrig varit

Men ändå så väldigt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pytti med Poeter.se id #11832 innehar upphovsrätten